

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec
Br. 3 (37), travanj 2015.

**SRETAN I BLAGOSLOVLJEN
USKRS!**

USKRSNA ČESTITKA

Kristovo uskrsnuće najveći je, najsajniji i jedinstveni događaj u povijesti spasenja. Smrt je poražena! Krist je ustao iz groba kao pobjednik nad svakim grijehom, nad svakom slabošću, pa i nad samom smrću. Uskrsnuo je da nikada više ne bude podvrgnut slabosti. Isus je i za nas pobijedio grijeh i smrt. Po otajstvima Crkve On i nas čini dionicima svoje pobjede i svoje proslave. Nema većeg dara od toga.

„Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je naša vjera.“ No, ako i znamo da je uskrsnuo, čak i ako u to vjerujemo, ali bez osobnog osvjedočenja – uzaludna je naša vjera. Radost Uskrsa trebamo svjedočiti svojim životom i svojim oduševljenjem. Jer taj veliki dar koji nosimo u sebi neće se umanjiti ako ga s drugim podijelimo, nego baš naprotiv. Podimo radosni ususret jedni drugima, otkrijmo svima lice ljubavi i dobrote, ljubavi za kojom žudi svaki čovjek, jer ona je život. Pomislimo: Koliko ja svjedočim da je Krist moj Spasitelj? Koliko je to stvarno u središtu mojega zbivanja?

Otvorimo svoja srca ljubavi, prihvatimo uskrslog Isusa. Krštenjem smo s Kristom umrli starom čovjeku i grijehu, a uskrsnuli smo na novi život. Smijemo se radovati; naša nada ima temelja! Premda katkad izgleda kao da je sve tako crno i da je zlo jače od naših nadanja i želja, ipak, Uskrs je tu! Isus želi da i u nama i oko nas pobijedi ljubav i život!

Svima želimo sretan Uskrs, i neka vas uvijek prati radost Uskrsloga!

preč. Vjekoslav Meštrić, župnik
vlč. Nikola Platuzić, župni vikar
preč. Ivan Buhin, svećenik u miru
Sestre Služavke Maloga Isusa:
s. Leopolda, s. Imakulata i s. Kristina

EVANDELJE: VAZAM – USKRS

NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA - 5. travnja 2015.

Evanđelje: Iv 20, 1-9

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: „Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga stavise.“

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

Sveobuhvatna i nedokučiva ljubav, mir, utjeha, radost, ispunjenje, smisao – sve je to naš Bog. No ono što Ga čini još posebnijim, što privlači ljudе vremenima jest Njegovo milosrđe, koje je, s našeg ograničenog gledišta, upravo neizmjerno, čak neshvatljivo. Velik i moćan Bog, kojem nismo uopće potreбni, od postanka

čovjeka čuje naše vapaje, slab je na naše kajanje i daje nam iznova priliku da popravimo stvari. Spreman je samo zbog nekoliko dobrih poštodjeti sve, pristaje na kompromise, šalje svog Sina na križ da bi iskupio naše grijehe i svakodnevno nam se daje u euharistiji. I kao da ni to sve nije dovoljno, On opet nalazi nov način da iskaže svoje milosrđe svakoj duši koja Mu se utječe. Zar ne zna da su ljudske duše prevrtljive? Da im je samo do ovozemaljskog sjaja? Da Mu često dolaze samo kad nešto trebaju? Naravno, svjestan je toga, ali jednako tako svjestan je i potencijala koji nam je podario i želi da ga i ostvarimo te dospijemo sjaju Njegove slave. Stoga nam je sam primjer, šalje nam Duha da nas vodi, a kada ni to nije dovoljno, daruje nam „kupone“ za spas. Po časnoj sestri, svetoj Faustini Kowalskoj, Isus ustanavljuje pobožnost Božjem milosrđu.

Faustina (Helena) Kowalska rođena je 1905. u Poljskoj, kao treće od desetero djece u siromašnoj obitelji. Rano je osjetila duhovni poziv, no pokušala mu se oduprijeti zbog roditeljskog protivljenja.

Njezin je dnevnik izuzetno blago, koje se rado čita diljem svijeta, a u njemu stoji: „Prvi put čula sam glas Božji u mojoj duši u sedmoj godini života kao poziv savršenom životu, ali nisam bila uvijek poslušna glasu Milosti. Ipak, Božja milost pobijedila je u duši... Jednom podđoh s jednom od svojih sestara na ples. Kad su svi bili u najboljem raspoloženju, moja je duša osjećala unutarnje muke. U trenutku kad sam započela plesati, ugledah pored sebe Isusa, prljavog, razgoličenog Isusa, cijelog u ranama, govoreći mi: ‚Koliko dugo ču te podnositi i dokle ćeš oklijevati?‘ Nakon nekog vremena potajice napustih društvo i moju dragu sestru i otiđoh u katedralu sv. Stanislava Kostke. Ne pazeći na ništa što se događa oko mene, bacih se pred Presveti Sakrament i molih Gospodina da mi podari spoznati što trebam dalje činiti. Odmah sam čula riječi: ‚Otputuj odmah u Warszawu, tamo stupi u samostan.‘ Podigoh se iz molitve, dodoh kući i spremih potrebne stvari.“

Trinaest je godina provela u kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa te je imala brojne izvanredne milosti, poput dara kontemplacije, proricanja, čitanja ljudskih srdaca, pri-

čemu je dosegnula vrhunac sjedinjenja s Bogom na zemlji. Prilikom prvog viđenja Milosrdnog Isusa, dao joj je zadaću naslikati Njegovu sliku kako Ga vidi, uz riječi „Isuse, uzdam se u Tebe“ te proširiti njezino štovanje po cijelom svijetu. Sljedećih godina, prilikom mističnih susreta, Isus ju je upoznavao s Božjim milosrđem te joj je objavljivao nove načine štovanja: moljenje krunice Božjeg milosrđa, štovanje Časa milosrđa (15 h, čas Isusove smrti na križu) te slavljenje svetkovine Božjeg milosrđa.

Ta se svetkovina slavi na drugu uskrsnu nedjelju, Bijelu nedjelju, kada svi dobro ispovjeđeni vjernici primanjem pričesti dobivaju potpuni oprost, odnosno milost otpuštanja vremenitih kazni za počinjene grijeha.

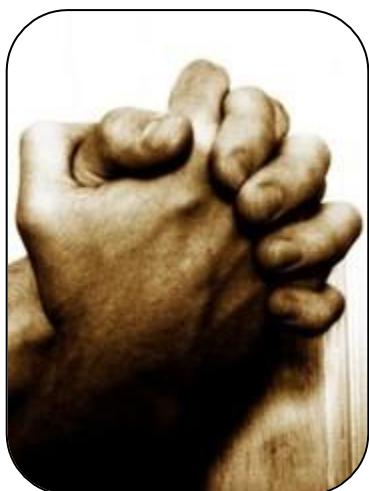
Neka najveći grešnici polažu svoju nadu u Moje milosrđe. Oni imaju pravo prije svih drugih pouzdati se u bezdan Mojeg milosrđa.

Život sestre Faustine posebno se odlikovao ljubavlju prema grešnicima, siromasima, umirućima i dušama u čistilištu, za koje je neumorno molila i žrtvovala se. Umrla je u samostanu Krakow Lagiewniki 5. listopada 1938. godine i na taj joj datum slavimo spomendan. Pri proglašenju svetom, 2000. godine, Sveti Otac Ivan Pavao II. rekao je: „A ti, Faustino, Božji dare našem vremenu, dare Poljske cijeloj Crkvi, pomozi nam da shvatimo dubinu Božanskoga milosrđa, da ga živo doživljavamo i svojoj ga braći svjedočimo. Krist te je izabrao da cijelome svijetu navijestiš Njegovo nedokučivo Milosrđe.“

Uskrsli Krist je među nama i želi biti naš prijatelj. Utečimo se Njegovu nepresušnom vrelu milosrđa, a život sv. Faustine neka nam bude poticaj da na vrijeme upotrijebimo svoj „kupon“ za spas.

DEVETNICA BOŽANSKOM MILOSRDU

Isus je priopćio sestri Faustini želju da se kao priprema za „Blagdan Božanskoga milosrđa“ obavi devetnica Njemu u čast. Devetnica započinje na Veliki petak, a završava u subotu uoči Bijele nedjelje. (Ta se devetnica može moliti i u svako drugo vrijeme.) Gospodin je rekao sestri Faustini: „Želim da ovih devet dana dovodiš duše k izvoru mojega milosrđa kako bi u njemu našle snagu, milost i hrabrost za ovaj život, posebno u trenutku smrti. Za ove pobožnosti dijelit će svakojake milosti.“

USKRS FEST od 1979. DO DANAS

(Peta Bičanić)

Od davne 1979. godine, kada se održao prvi Uskrs fest pa do danas prošlo je više od 30 godina. Svih tih godina, izuzimajući ratne (1991., 1992. i 1993.) kada se festival nije održavao, brojni mladi iz raznih krajeva Crkve u Hrvata svoju su vjeru izražavali pjesmama koje su nastajale kao plod vjere u Kristovo uskrsnuće. Bile su također plod radosti, tuge, traženja, uspona i padova, sve ono što hod u vjeri svakodnevno nosi sa sobom. A sve je počelo 1979. godine. P. Božidar Nagy, koji je ujedno bio i voditelj Katehetskog centra Zagrebačke nadbiskupije, predlaže pokretanje nove smotre glazbeno-duhovnog stvaralaštva mlađih pod okriljem bl. Ivana Merza. Predloženo je da se festival održava na Bijelu nedjelju, dakle prvu nedjelju nakon Uskrsa. Željelo se od početka usmjeriti kreativnost mlađih na proslavu Kristova uskrsnuća. Dana 22. travnja 1979., u Dječačkom sjemeništu na Šalati održan je prvi „Festival duhovne glazbe i poezije Zagreb 1979.“ Bila je to zapravo smotra glazbenog stvaralaštva mlađih (autorskog i reproduktivskog) te poezije i ritmike. Sljedeće je godine odlučeno da smotra bude festivalskoga tipa, tj. da se na njoj izvode samo novonastale skladbe.

Organizaciju festivala od početka vodi Katehetski centar Zagrebačke nadbiskupije, odnosno njegovi ravnatelji: p. Božidar Nagy te vlč. Andrija Kišiček. U drugoj polovini 80-ih organizaciju u ime Katehetskog centra preuzima Glas Koncila, odnosno vlč. Mijo Gabrić, nekoć bubnjar legendarnih Žetelaca. Vlč. Gabrić mijenja naziv festivala u „Uskrs fest“ te ga seli u novi prostor – prekrasnu veliku crkvu sv. Križa u Svetom, gdje će se održavati sljedećih nekoliko godina (1982., 1983., 1984., 1985. i 1987. godine). Godine 1988. festival se trebao održati na otvorenom ispred Zagrebačke katedrale, ali se zbog kiše održao u samoj katedrali. Deseta obljetnica festivala (1989.) proslavljena je prvim Uskrs festom održanim na otvorenom. Bijaše to prvi „open air Uskrs fest“ održan ispred sjemeništa na Šalati, simbolički izlazak Uskrs festa iz crkvenih prostora. Cibonina je dvorana 1990. bila prvi javni, a ne isključivo crkveni prostor u kojem je održan Uskrs fest. Odaziv zainteresirane publike bio je velik, dvorana je bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Nažalost, 1991. godine, kada se očekivala potpuna kulminacija te je predviđeno održavanje Uskrs festa u Splitu, festival se zbog ratnih zbivanja nije održao te je slijedila trogodišnja stanka.

Od 2002. godine organizaciju Uskrs festa preuzimaju vlč. Robert Šreter, novi povjerenik za pastoral mlađih i nekadašnji župnik naše župe, kao ravnatelj festivala te Slavko Nedić kao umjetnički ravnatelj u ime Hrvatskoga katoličkog radija. Njih dvojica

reorganiziraju festival te ga premještaju u reprezentativni prostor Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog.

Uskrs fest, kao smotra glazbeno-duhovnog stvaralaštva mladih, poprište je raznolikih glazbenih stilova – od šansone i zabavne glazbe do različitih smjerova rocka (pop-rocka, neoklasičnog rocka, heavy metala), zatim latino, disco, funky, techno glazbe... Većina je pjesama namijenjena izvanliturgijskom izvođenju, ali bilo je i pokušaja da se preko Uskrs festa predstave skladbe koje bi mogle naći mjesto u slavljenju liturgije. Ovogodišnji Uskrs fest održat će se **12. travnja 2015.** u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu i na njemu će nastupiti 15 izvođača.

Sudionici Uskrs festa 2015.

Agnus – Želim Ti život na dlanu dati (Prelog);

Andriane - S Tobom, Isuse (Split);

Ante Toni Janković – Svakidašnja jadikovka (Zagreb);

Davor Terzić i Antonio Tkalec – Jaganjčev i Mojsijev hvalospjev (Rovinj – Varaždin);

Katarina Marčinković – Slavim Te, Kriste (Balgach/Švicarska);

Marijana Zovko – Kao Toma nevjerna (Laupheim/Njemačka);

Sliryc 33 – Pobjeda (Dugo Selo);

Snježana Peulić – Trebam Te (Wuppertal/Njemačka);

Tajana Šarić i Ljubo Vuković – Hvala Ti (Zagreb);

VIS Cantero – Osposobi me za Ljubav (Mostar/BiH);

VIS Damjan – Svjetlo križa (Vukovar);

VIS Familias – Izvor ljubavi (Osijek);

Vlaho Prohaska – Doći će čas (Rijeka);

Vlatko Vukina i Janja Vukina Fučko – Ti svjetlo si svijeta (Čakovec)

Zbor mladih Preslavnog Imena Marijina – Nevjerojatna snaga (Osijek)

NEDJELJA DOBROGA PASTIRA

(Ksenija Čičak)

Četvrta vazmena nedjelja – Nedjelja Dobroga Pastira – posebno je posvećena molitvi i razmišljanju o duhovnim zvanjima u cijeloj Katoličkoj Crkvi.

Razmišljanje o Evanđelju (Iv 10,11-18) prenosi nam Isusovu usporedbu o pastiru i ovčnjaku, koja izražava duboku povezanost između Krista kao Dobrog Pastira i kršćana koji ga iskreno slijede svim srcem. Na tu nedjelju Isus nam se predstavlja kao dobar pastir kojega ovce poznaju i idu za njim. On polaže život za svoje ovce.

Iz tog evanđeoskog odlomka o Isusovu govoru u Jeruzalemu prepoznajemo i temeljnu misao: Isus je Dobri Pastir koji život svoj daje za svoje ovce. Nama, napose mlađim generacijama, nedostaje osjećaja da to snažno doživimo i spoznaje da dobro shvatimo kao što je to bilo u prošlim vremenima. Što današnjim generacijama koje rastu na asfaltu znači pastir i

stado? Mogu ih možda vidjeti na filmu ili televiziji. Naprotiv, slika Boga kao pastira bila je snažno prisutna u Izraelu i napose je narodu značila utjehu i pouzdanje u teškim vremenima. Zato Isus uzima tu sliku, jer zna da će njome najbolje objasniti ono što želi ljudima reći. Pastir je spreman na sve da bi zaštitio svoje stado, jer je ono dio njegova života, njega samoga. Najamnik, naprotiv, neće se zauzeti za stado i u opasnosti misli na sebe te mu nije do stada. Ono je za njega stvar koja mu pripada, koju posjeduje i iskorištava za sebe. Njemu je stalo samo do sebe samoga i sve što postoji, tu je samo zbog njega. Možda je problematično što u suvremenim poimanjima pomalo neshvaćeno dolazi ovakvo prenošenje Isusove prispodobe.

Moderan čovjek svoja znanja temelji na znanosti i racionalnim osnovama pa bi takve slike i usporedbe mogle zvučati pomalo arhaično i nostalgično. Takvo Isusovo naučavanje kroz usporedbu Crkve i kršćana s ovčinjakom simbolika je koja se temelji na primjerima iz konkretnog života. Isusovo naučavanje prepuno je takvih usporedbi koje kroz jednostavne svakodnevne slike izražavaju onu puno dublju stvarnost koja se krije iza njih. Simbolika je dio čovjeka i njegova razmišljanja. Kršćanska ikonografija koristi takve simbole i slike od samih početaka, kroz cijelu povijest Crkve. Prepoznati se kao ovca i osjećati se kao dio stada u Kristovu ovčnjaku nije samo prihvaćanje jedne takve simboličke terminologije, već je i pitanje vlastitog identiteta. Ovca, u Kristovu smislu, nije stavljena prisilno u ovčnjak. Biti dio ovčnjaka ponajprije je Kristov poziv, a o ovčama ovisi hoće li u Njegovu glasu prepoznati glas onoga Dobrog Pastira koji daje život za svoje ovce. Upravo su slušanje Kristova glasa, osjećaj pripadnosti i pronalazak identiteta u Kristovu stадu temelj autentičnog kršćanskog života.

„Žetva je velika, a radnika malo. Molite gospodara žetve da pošalje radnika u žetu svoju.“

Identitet svake pojedine ovce, tj. svakog pojedinog kršćanina temelji se upravo na tome: na Dobrom Pastiru koji zove svoje ovce i pozna svaku po njezinu imenu. Isus je taj Pastir koji skuplja svoje ovce i brine se za njih, ali je isto tako vrata kroz koja ovce ulaze. Objavljajući novo Kraljevstvo koje dolazi s Njim, Isus je možda i morao koristiti ovakvu simboliku da bi Ga slušatelji mogli bolje razumjeti i prepoznati tu novost života, koju i nije tako jednostavno odmah razumjeti. Takva simbolika možda je potrebna i nama danas da bismo mogli bolje prepoznati Kristov poziv i u svom konkretnom životu. Kršćanski identitet koji smo zadobili i prepoznali na temelju pripadnosti Kristovu stadi daje smisao stilu života kojim želimo slijediti Krista. Kršćanski identitet ima svoj izvor u Dobrom Pastiru, koji se brine za sve ovce, ali dobiva svoju istinsku autentičnost samo ako prolazi kroz vrata Križa, kojim je Krist pokazao koliko mu je stalo do njih, da i one imaju život i da ga imaju u izobilju (Iv 10,10). Prihvaćajući poput Njega sve svoje životne križeve, hraneći se Njegovom Riječi na pašnjacima ljubavi i blagujući Njegovo Tijelo na stolu zajedništva – na pravom putu prema otkriću, svakog dana iznova, svoga kršćanskog identiteta i prema prepoznavanju Božjeg stada kao svoje zajednice.

Na nedjelju Dobroga Pastira, na dan molitve za duhovna zvanja, posebno mislimo upravo na takve velikodušne duše, spremne slijediti Njegov glas i Njegov put, sposobne objavljivati Radosnu vijest o Njegovoj ljubavi. Papa Franjo u svojoj poruci za 51. svjetski dan molitve za duhovna zvanja (11. svibnja 2014.) poručuje: „Oraspoložimo dakle svoje srce da bude "dobro tlo", da slušamo, prihvaćamo i živimo Božju riječ i tako donosimo rod. Što se budemo bolje znali sjediniti s Isusom kroz molitvu, Sveti pismo, euharistiju i sakramente slavljenе i življene u Crkvi i životom bratstvu, to će više u nama rasti radost suradnje s Bogom u službi Kraljevstva milosrđa i istine, pravde i mira. I žetva će biti obilna, razmjerna milosti koju budemo s poučljivošću znali primiti u sebe.“

ŽUPNE INFORMACIJE

Radno vrijeme župnog ureda: od utorka do petka: 9-11h; 17-19h

Svete mise: nedjeljom u 7:30, 9:30, 11, 12:30 i 18:30

radnim danom u 7:30 i 18:30 (ponedjeljkom nema svete mise u 7:30)

Ministrantski sastanci subotom u 10:30 u župnom pastoralnom centru

Molitvena zajednica mlađih poziva vas na molitvu ponedjeljkom u 20:15

Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj internet-stranici:

www.gospastenjevecka.hr

SAKRAMENT SVETE POTVRDE – 2. svibnja 2015.

Na svetoj misi u 11 sati bit će podjela sakramenta svete potvrde.

Djelitelj sakramenta svete potvrde bit će mons. Stjepan Kožul,
kanonik Prvostolnoga kaptola zagrebačkog

PRVA SVETA PRIČEST – 10. svibnja 2015.

Na dječjoj misi u 9:30h bit će podjela sakramenta prve svete pričesti.

RASPORED MOLITVENOG HODA S MOĆIMA BLAŽENOG ALOJZIJA STEPINCA PO KUSTOŠIJSKOM DEKANATU

Utorak, 21. 4. 2015. u Župi bl. Ivana Merza - Špansko

Srijeda, 22. 4. 2015. u Župi Presvetog Srca Isusovog - bolnica Vrapče

ČETVRTAK, 23. 4. 2015. u ŽUPI UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE - STENJEVEC

Petak, 24. 4. 2015. u Župi Bezgrešnog začeća B. D. Marije - Malešnica

Ponedjeljak, 27. 4. 2015. u Župi sv. Nikole Tavelića - Kustošija

Utorak, 28. 4. 2015. u Župi sv. Barbare - Vrapče

Srijeda, 29. 4. 2015. u Župi Blažene Djevice Marije Žalosne - Špansko

Četvrtak, 30. 4. 2015. u Župi sv. Nikole biskupa - Stenjevec

Ponedjeljak, 4. 5. 2015. u Župi sv. Josipa Radnika - Gajnice

Utorak, 5. 5. 2015. u Župi sv. Ivana don Bosca - Podsused

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; **Mob:** 099/4469-166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Nikola Platužić, Neven Škrlec, Petra Bičanić, Petra Veršec, Ivan Fedor, Filip Fišić,

Trpmir Stary, Ksenija Čičak

Lektor: Jelena Ucović